

BAGLYASI HÍRMONDÓ

BAGLYASALJA BARÁTAINK KÖRE IDŐSZAKOS KIADVÁNYA

XVI. évfolyam 4. szám

Interneten letölthető: www.baglyasalja.hu

2015. december

Karácsonyt köszöntő emlékezés

Amikor ezeket a sorokat írom, hull a hó. Idén másodszer. Felér egy léleksimogatással. Az ablak elé ülök, hogy Jézus Krisztus születésének ünnepére készülődve a hóesés látványa legyen a segítségemre az emlékek felidézésében, az elmúlt karácsonyok hangulatának újraélésében. („Harang csendül, / ének zendül, / messze zsong a hálaének”)

Felnőttként, családanyaként kell immáron a karácsony hangulatába helyezkednem. Elmúlt a gondtalan gyermekségem, amikor szerető szüleim gondoskodtak arról, hogy a bátyámnak és nekem, szerető családunknak igazán meghitt ünnepe legyen. Az Alpokalja csodás környezetében, az Őrségben születtem, apai őseim falujában éltünk. Ott a tél is – szándékos az egyszerű, közhelyes fogalmazás – igazi volt. (Az én kedves kis falumban / Karácsonykor / Magába száll minden lélek). Bár kisgyermek voltam még, amikor elköltöztünk édesanyám szűkebb pátriájába, a Palócföldre, ezért nem sok emlékem maradt a kiskisbágyos és a pankaszi karácsonyokról. Csak a hangulatát, a szépségét őrzöm ezeknek az éveknél. Nógrádban is falura költöztünk, ahol a 80-as, 90-es években még jártak a betlehemezők. Örömmel és hálással engedték be minden advent idején az akolban fekvő kis Jézust a katolikus hittanosok által készített doboz-istállóban. Reformátusként nem vettem részt a betlehemezésben, viszont mindig vártam, hogy a falubeli gyerekek bekopogjanak, s karácsonyi verseikkel, a bibliai történettel, köszöntő mondókáikkal, énekeikkel otthonunkba hozzák a Megváltó születésének hírért, a szeretet misztériumát. A régi szokás szerint almával, dióval, süteménnyel, olykor egy kis aprópénzzel háláltuk meg.

Az egyik legszebb karácsonyi emlékem is előtör, amint a hóesés istenadta szépségében gyönyörködve várakozva, vágyakozva ülök az ablak előtt. Nem is furcsállom, hogy várakozó hangulatban vagyok, hiszen már elkezdődött az adventi időszak. A 80-as évek közepén, amikor 11-12 éves voltam, a rajongva szeretett bátyám a katonai szolgálatát töltötte. A laktanyában beosztották az ünnepeket: volt, akit

karácsonyra, volt, akit szilveszterre engedtek haza. A bátyámnak az év végi ünnep jutott. Napokkal a szenteste előtt szomorkodtunk szüleimmel, hogy ez lesz az első olyan karácsonyunk, amikor hármasban, nélküle ünnepelünk. A karácsonyi készülődés feladatkiosztása évről évre ugyanaz volt: édesanyám a konyhában készítette elő a mesterszakácsi minőségű finomságokat, miközben mi édesapámmal a fa díszítésén szorgoskodtunk. Egyszer csak nyílt az ajtó. Nem vártunk senkit... s akkor belépett a bátyám. Mindannyian a nyakába borultunk, s vele olyan öröm költözött a házba, mintha valóban Jézus jött volna közénk. Ezen a karácsonyon ő volt a jézusi öröm, a jézusi boldogság megtestesítője.

Úgy érzem, most családanyaként nem tudok olyan karácsonyt varázsolni, mint amilyeneket gyerekként kaptam. Lehet, hogy a szemlélő változott bennem: gyermekként nem tudatosult bennem a szüleim munkája, erőfeszítése, a készülődés fáradalma, ahogy velünk mosolyogtak, velünk örültek a karácsony fényében. Most már én is családanya vagyok. Szép feladat, de felelősségteljes, most nekem kell varázsolni. De úgy érzem, soha nem leszek olyan varázsló, mint a szüleim voltak. Minden karácsonyon együtt emlékezem, vágyakozom kedvenc karácsonyi versemmel, s írójával, Adyval: „De jó volna játszadó / Gyermek lenni”.

Kívánom mindazoknak, akik a visszaemlékezésemet olvassák, hogy napkeleti bölcsökként keressék a Földre született Isten Fia igazságát, szeretetét. Mint ahogy édesapám figyelmeztetett egykoron: ne legyen vasárnap-talan az életetek! A várakozásban lelkünk átminősülése, átlényegülése után nyissuk meg a szív kapuját szenteste is, de maradjon nyitva máskor is! Hiszen minden évben egy szívnyitító karácsony misztériuma vár ránk.

Dr. Grécsi-Zsoldos Enikő

F. Csaba Mária

Karácsony

*Fenyőfánk szomorú, hiába csillognak díszei,
ha sírni tudna, tán hullanának is könnyei.
Mert, ha nincs körötte vidám gyermekkacagás,
hiába villognak a fények, eltűnt a varázs!*

*Szép régi karácsonyaim, ünnep, áhítat, szeretet,
a díszes csomagok helyett, ha valamit kérhetek,
fehéren tiszta csendet, békét és meleg fészkeket,
lehessenek többen e földön, jókedvű, boldog gyerekek!*

*Csendes, szép Karácsonyt és reményteljes, békés, boldog
Új esztendőt kívánunk minden olvasónknak!*

Meleg, szeretetteljes otthon a hideg hónapokra!

A Magyar Vöröskereszt Nógrád Megyei Szervezet sokszínű tevékenységei közül a legnehezebb és legcsodálatosabb események az őszi és téli hónapokban valósulnak meg. Ez az időszak különösen nagy kihívást jelent számunkra, hiszen sok hátrányos helyzetű nagycsaládos, vagy gyermekét egyedül nevelő szülő, idős ember, betegséggel küzdő számára odafigyelésünk, segítségünk jelenti az esélyt a talpon maradásra.

Számomra a legfelelőbb, hitet adó érzés, hogy munkánk során sok jóakarató, segítőkész emberrel találkozunk. Példamutató összefogással így tudunk hozzájárulni a téli fűtésszezon megkönnyítéséhez, mobilcserépkályhával Baglyasalján, Kislé Páles Szilvia családjának. Együttműködve a TESCO-val, „Legyen másoknak is szép a Karácsony!” országos akció keretében, élelmiszert gyűjtünk, ezzel is szeretnénk minél több rászoruló gyermeknek és családjának meghittebbé tenni az ünnepet. Az adományokat önkéntesek segítségével juttatjuk el az érintetteknek. A Magyar Vöröskereszt és a Lector fordítóiroda elindította a „Karácsonyi szaloncukor Angyal” kampányt, szaloncukor adománnyal a rászoruló gyermekek karácsonyát tesszük boldogabbá. Az otthonatlanok, az egyedül élők számára meleg ételt osztunk a Piacigazgatósággal közösen december

15-én a piac udvarban, 22-én Salgótarjánban, a Fő téren. Baglyasalján, december 16-án 15 órára a Kaszinó nagytermébe, a 70 éven felüli lakosokat várjuk az „Idősek Karácsonya” ünnepségre, melyet helyi szervezetünk, Klenóczkiné Somlyó Edit és Turcsányi Attiláné irányításával, Salgótarján Megyei Jogú Város támogatásával valósít meg. Baglyasalja lakói büszkék lehetnek a Vöröskereszt helyi szervezetére. Az év során számos kezdeményezésükkel ráirányították vagy felhívták az emberek figyelmét olyan közérdekű feladatokra, mint a szelektív hulladékgyűjtés, környezetünk védelme, szépítése, emlékművek gondozása, a templom szebbé tétele, az óvodásokkal, a kollégium, a „Menedék” lakóival való törődés, betegek látogatása, elsősegélynyújtó ismeretek népszerűsítése. Köszönöm, hogy a Vöröskereszt nincs egyedül. Köszönöm a városrész önkormány-

zati képviselője, Baglyasalja Barátainak Köre, a helyi vállalkozók, intézmények, és mindazok támogatását, akik felelősséggel tesznek önmagukért, másokért, a jövőért. Hiszem és vallom Márai Sándor szavait: „Nem kell sok / Az emberi ünnephez. / Egy jóindulatú szóval, / Méltányos cselekedettel, / Udvarias mozdulattal, / Minden napba becsempész / Valamilyen varázslatos elemet... / Az élet gazdagabb lesz és emberibb.” Szeretettel kívánok: Békés, Boldog Karácsonyt!

Juhászné Kincses Helén
MVK Nógrád Megyei Szervezet igazgatója

Homoki Péterné az Ezüsfenyő Idősek Klubja új vezetője

Homoki Péterné, Irénke 21 éve azért dolgozik, hogy teljesüljenek Óbecsey István szeretetre, gondoskodásra felszólító sorai. Korábban szociális munkásként, majd 3 évig szociális menedzserként felnőttképzéssel foglalkozott, az országos hatáskörrel rendelkező Népjóléti Képzési Központban. Munka mellett végezte el a DOTE Nyíregyháza Főiskola kihelyezett képzésén az Okleveles Szociális Munkás szakot és a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Karán a Szociális Menedzser szakot. Munkája során nagy oktatói, szervezői, vezetői tapasztalatra tett szert. A legutóbbi munkahelyén, a Bátonyterenye város Polgármesteri hivatal munkatársaként, sokféle feladatot teljesített. Legutóbb egy a roma felzárkóztatást elősegítő, Európai Unió TÁMOP pályázati programnak volt menedzsere. Tevékenységét mindig a tudatosság, az igényesség, a pontosság jellemezte. Homoki Péterné így vall terveiről:

„Nagy örömmel értesültem arról, hogy si-

került elnyerni a bátonyterenyei Ezüsfenyő Idősek Otthona intézményvezetője által kiírt pályázatot a baglyasaljai klub vezetésére. Megtiszteltetésnek érzem, hogy a klubtagoknak segíthetek abban, hogy érezzék a biztonságot, a szeretet, a törődést. A nappali ellátást nyújtó intézményben a szolgáltatások mellett a szabadidős programok szervezését, szükség szerint az egészségügyi alapellátás megszervezését, a szakellátásokhoz való hozzájutást, hivatalos ügyek intézésének segítségét, munkavégzés lehetőségének szervezését, életvitelre vonatkozó tanácsadását, életvezetés segítését, speciális önszerveződő csoportok támogatását tartom fontos feladatnak. Az intézmény a klub látogatói részére sajtótermékeket, könyveket, kártya- és társasjátékokat, tömegkommunikációs eszközöket – rádió, televízió, lejátszók, számítógép – biztosít. Azért dolgozom, dolgozunk, hogy minél több salgótarjáni, baglyasaljai lakos vegye igénybe szolgáltatásainkat, legyenek klubunk tagjai!”

Híres-neves baglyasiak

Példaértékű az az életút, amit dr. Mocsári Tibor járt be. Kitartó szorgalmának köszönhetően megszerezte a „Közlekedésmérnöki tudományok doktora” címet. Számos jogszabály megalkotója, az ENSZ közlekedésbiztonsági munkacsoportjában öt évig képviselte hazánkat. Mindeközben dédelgeti a baglyasi iskola salakos pályáján történt focilabda pattogatások emlékét, és azt, hogy az 1985/1986-os szezonban a megyei első osztályú Nógrád Volán csapatában játszhatott.

Salgótarjában születtem 1968-ban és Baglyasalján töltöttem gyermekkoromat, itt éltem 1986-ig. Ebben a 18 évben Baglyasalja még őrizte az önálló bányásztelepülés örökségét: az általános iskolát, a postát, a mozit, a könyvtárat és a (megyei I. osztályú!) focicsapatot.

Kárpáti Ferencné volt az első tanítóm, akitől írni-olvasni tanultam, majd Olga tanító néni, aztán ötödiktől id. Cserháti József, Báti Béláné terelgetett a tudás ösvényén. A Bolyai gimnáziumban érettségiztem, ahol Kapás Józsefné tanította a matematikát. Neki köszönhettem, hogy felvettek a Budapesti Műszaki Egyetemre. Itt kaptam meg közlekedésmérnöki diplomámat – 1 év katonai szolgálat, majd 5 év tanulás után - 1992-ben. Két évvel később a mérnök-tanári oklevelet is megszereztem, szintén a BME képzésén.

A Nógrád Volánnál kezdtem el dolgozni 1993 őszén, de az 1994-es esztendő már Budapesten, a Közlekedéstudományi Intézetben talált meg, ahol 13 évet dolgoztam közlekedésbiztonsági és forgalomtechnikai kutatási-fejlesztési feladatokon. A Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központ vezetője 2007-ben csábított át, azóta is itt dolgozom, osztályvezetőként, főmérnöként. Részt vehettem számos

jogszabály megalkotásában, módosításában, több ügyi műszaki kidolgozásában. Országos szinten végigkísérhetem az új utak tervezési folyamatát. A 21. sz. főút tervezési-döntésselőkeztési munkáit fokozott figyelemmel kísértem, 2015-ben végre egy hosszabb szakaszt sikerült forgalomba helyezni.

A szabadidőmben is sokszor a hivatásommal foglalkozom, részt veszek a Magyar Ütügyi Társaság, a Mérnöki Kamara Közlekedési Tagozata, és a Magyar Forgalomtechnikusok Alapítványának munkájában. A közlekedési minisztertől 2010-ben átvehettem a Közlekedésért Érdemérem kitüntetését. A győri Széchenyi István Egyetemen végeztem el a Doktori Iskolát, 2013-ban kaptam meg a „Közlekedésmérnöki tudományok doktora” címet. Az ENSZ közlekedésbiztonsági munkacsoportjában 5 évig képviseltem hazánkat. Jelenleg az Európai Unió Közúti Közlekedésbiztonsági Munkacsoportjának és az Európai Ütügyi Szervezet Közlekedésbiztonsági Munkacsoportjának magyar képviselője vagyok.

A szüleim mindig is támogattak a tanulásban, kisebb koromban mégsem szerettem, hogy erősen ösztökéltek a kötelező tananyag elsajátításában - ma már hálásan gon-

dolok vissza azokra az évekre. Baglyasaljáról 1994-ben költöztem el, azóta Fótton élek feleségemmel és két gyermekemmel. A kislányom 1994-ben született, jelenleg Hollandiában tanul a leideni egyetemen, a kisfiam a Gödöllői Református Líceum végzős diákja. A feleségem a Földművelésügyi Minisztériumban dolgozik főkönyvi könyvelőként.

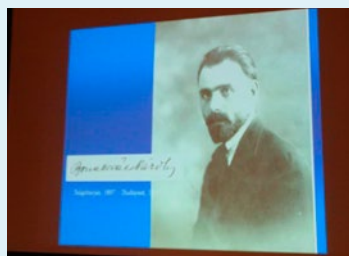
Amikor hazajövök a szüleimhez, a szobámból mindig rápillantok az iskolára. Már látom a 30 évvel ezelőtti salakos pályát, ahol jó időben szinte minden szombatban, a nyári szünetben naponta fociztunk. Jól ment a játék, rendszeresen elvittek egyedüli „magyar-ként” az idegériekkel vívott „cigány” rangadókra is. Nagyon büszke voltam rá, hogy befértem a baglyasiak csapatába, jók voltunk, szinte mindig mi nyertünk! Aztán 1985 nyarán Berki Zsolti és Nagy Zoli elhívott egy nagypályás meccsre, aminek köszönhetően az 1985/1986-os szezonban a megyei első osztályú Nógrád Volán csapatában töltöttem, először ifistaként, majd az első csapatban. A foci azóta is fontos pont az életemben, heti 2 alkalommal biztosan ott vagyok a pályán, sőt tavaly óta újra nagypályán játszom, igaz, már csak a Pest megyei öregfiúk bajnokságban.

Bóna Kovács Károly vetélkedő

„... a teremtő ember, különösen az alkotóművész után tanúkövekként itt maradnak művei, ...”

Vetélkedővel tisztelegtünk Bóna Kovács Károly festő- és szobrászművész emléke előtt, születésnapján. Már csaknem fél évszázada nincs közöttünk, de művei ma is meghatározzák városunk, Salgótarján arculatát. Ott vannak közttereinken, közintézményeinkben. Számos alkotását magán-személyek és múzeumunk gyűjteménye őrzi. Tanítványai közül többen is alkotók, művészek lettek. Művei közül emlétsünk meg néhányat, hogyha találkozunk velük, tudjuk, hogy neki köszönhetjük. A 25. losonci gyalogezred hősi emlékműve, Báthori István szobra, a baglyasaljai templom falfestményei, faragásai, a zagyvapálfalvai templom szobrai, faragásai, a ferences templom mellékoltárai, oszlopszobrai, a baglyasaljai kollégium (volt bányakaszinó) parkjában lévő szabadság szobor, a Krisztus szobor, Rovásírás, a Radnai havasokban szerencsétlenül járt sielők síremléke, a Kálvária és a barlang szobrai, stb. A vetélkedő résztvevői voltak: a Balassi Bálint Megyei Könyvtár, a Baglyaskő Idősek Otthona, a Nógrád Megyei Fotóklub, a Menedék, a Családok Átmeneti Otthona és a SÁIK Kollégium csapatai. A játékot összeállította és vezette Bati Jánosné, egyesületünk elnöke. A szakértő zsűri, Tarnócziné Máté Melinda főtanácsos asszony irányításával, a jó válaszokat, teljesítményeket egy-egy gyönggyel jutalmazta. A legtöbb gyöngyöt a könyvtárosok szerezték, ők végeztek az első helyen. A második a Menedék, a harmadik a Fotóklub csapata lett.

Szilasi András

Újra élet költözött az iskola épületeibe

A Salgótarján Foglalkoztatási Nonprofit Kft. és Homoga László képviselő úr kezdeményezésére Salgótarján Megyei Jogú Város Közgyűlése szeptemberi ülésén úgy döntött, hogy az önkormányzat tulajdonában lévő, Petőfi út 85. szám alatti, egykori általános iskola épületét, 2015. október 01-től 5 éves időtartamra ingyenesen a kft. használatába adja közfoglalkoztatás, varrodai tevékenység, oktatás és gombatermesztés céljára.

Ezzel a döntéssel újra van gazdája az ingatlan, biztosított az állagmegóvás, újra fűtött az épület, szárazak a falak, eltűnt a penész, az udvar rendezetté vált. A kft. saját költségén új esztétikus kerítést épít az ingatlan köré, elvégez az idők során szükségessé vált minden karbantartási, felújítási feladatot.

A nyár folyamán láthattuk, hogy a Foglalkoztatási Nonprofit Kft. saját költségén rendbe tette az iskola sportpályáját, új kézilabda kapukat helyeztet ki, a pálya környezetét gazdálaltotta, esztétikus kerti padokat telepített, melyet a környékben lakó gyerekek boldogan vettek birtokba.

Az ingatlan használatával legalább 5 éves időtartamra nem csak az állagmegóvás biztosított, de sok közfoglalkoztatott – közöttük számos baglyasaljai – számára biztosítanak munka- és tanulási lehetőséget. A gombatermesztéssel, főként saját rászoruló dolgozóikat kívánják, egészséges ételkészítéshez juttatni.

A használaton kívüli épületek igénybevétele a Foglalkoztatási Nonprofit Kft. részéről kitűnő felismerés, a Közgyűlése részéről pedig remek döntés volt. Baglyasalján így újabb régi épület menekült meg a pusztulástól!

Szatmáry Zsolt

Pedagógusok civilben

PEDAGÓGUSOK CIVILBEN

SALGÓTARJÁN 2015

A Magyar Pedagógiai Társaság Nógrád Megyei Tagozata gondozásában megjelent a tizennégy pedagógus portréját bemutató

PEDAGÓGUSOK CIVILBEN című kötet.

A könyvben szereplők között jeleskedik két baglyasi is, akik példaértékű életutat jártak be. Büszkeséggel tölthet el bennünket, itt lakókat, hogy köztünk élnek, és immár híres-nevesek is: Báti Jánosné és Szilasi András.

Gratulálunk a megérdemelt elismeréshez!

„Miért tartjuk fontosnak a portrék bemutatását? Azért, mert feladatunk közkinccsé tenni példaként azokat a pedagógusokat, akik alkotó életet éltek, élnek és a mindenség szolgálatát vállalták, vállalják alázattal.”

Szabó Istvánné

Magyar Pedagógiai Társaság
Nógrád Megyei Tagozata

Csokis-kókuszos teasütemény

Hozzávalók: 20 dkg apróra vágott étcsokoládé, 12 dkg kókusz, 28 dkg liszt, 15 dkg porcukor, 2 tojás, 20 dkg puha vaj, pici só, fahéj

Elkészítés: Összedolgozzuk a hozzávalókat, golyókat formázunk belőle, majd a golyókat a tenyerünk segítségével tallérrá nyomjuk. Sütőpapírral bélelt tepsibe rakjuk, és közepes lángon 10-15 perc alatt aranybarnára sütjük.

HÍREK

A „MENEDÉK”, A CSALÁDOK ÁTMENETI OTTHONÁBAN

**DECEMBER 4-5:
KÉSZÜLÖDTÜNK A MIKULÁSRA,**
ajándékok készítésével, dalok,
versek tanulásával.
5 - én eljött a Mikulás.

**DECEMBER 14-19-IG:
karácsonyi előkészületek zajlanak,**
ajtó- és asztali díszek készítésével,
mézeskalács sütéssel, ajándékok
készítésével, csomagolásával.

**DECEMBER 21-ÉN:
KARÁCSONYI ÜNNEPSÉG:**
fenyőfa díszítés, ünnepi asztal terítés,
ünnepi ebéd, karácsonyi köszöntő
versekkel, énekekkel, ajándékkal
a fenyő alatt

**DECEMBER 24-26:
A RÉGI KARÁCSONYOKRA
EMLÉKEZÜNK,**
karácsonyi szokások felelevenítésével,
hagyományos ételek készítésével,
fogyasztásával

**DECEMBER 31-ÉN:
VIDÁM HANGULATBAN
BÚCSÚZUNK MAJD AZ ÉVTŐL.**

*A Baglyasi Hírmondó újabb száma
a Nemzeti Együttműködési Alap
és Bencze Péter úr
támogatásával jelent meg.*

BAGLYASI HÍRMONDÓ

**Baglyasalja Barátainak Köre
időszakos kiadványa**

Szerkeszti:
Szásziné Kupcsulik Ágnes
Muflár Ferencné
Szilasi András
Vaspál Dávid
Felelős kiadó:
Báti Jánosné a BBK elnöke

Postacím:
Baglyasalja Barátainak Köre
3102 Salgótarján, Petőfi út 96.
E-mail: barátikor@baglyasalja.hu
Honlapcím: www.baglyasalja.hu
Nyomtatás: Polár Stúdió
3100 Salgótarján, Rákóczi út 2.
ISSN 2061-6228